

SZÁLINGER BALÁZS

Rendszerváltás_2.0

Nem értem a ti logikátokat.
Nem értem a kilégzéseket,
Hogy is lehet egyazon levegőből
Kikalapálni egy ilyen öreg
Párát, és az mért marad üvegen?
Azt mondtátok, enyém lesz az üveggyár.

Láttam fotókon: lelkesedtetek.
Láttam fotókon: összetörtetek.
Fél füllel már hallottam, hogy citáltok
Engemet, a tízéves gyereket,
És azt mondtátok: enyém a jövő,
Értem lelkesedtek és törtök össze.

És most nem értem az öreg beszédet,
Hogy verhet ez ma is hullámokat
Az üvegtáblán, ami képtelen
Alólatok kiúszni, mert ti úsztok;
Első vagyok, aki meg tudja tenni,
Hogy ne értse, mit magatokkal hoztok.

Az urbánus az egy városlakó?
A népi az egy ornamentika?
Kezetekben szitokszó lett a város?
Kezetekben szitokszó lett a nép?
Megszabtátok, hány állítmány a mondat?
Megmondtátok, mit gondoljon a vers?

Nem te voltál? Akkor te? Vagy te sem?
És te mit tettél? Nyakkendőöt kötöttél?
És te tartottad a nyakad? Te nézted?
Hogy lett a nyugatból újra enyészet?
Megmondod, hogy melyik mozdulatod
Gondolt rám, és mi volt a gondolat?

Átírtad a törvényt? Te újat írtál?
Többség, kisebbség voltál, abból éltél?
Nagyobb akartál lenni a nagyobb nál,
Ezért írtál a hazádról? Nocsak.
Megmondod, hogy melyik mozdulatod
Gondolt rám, és mi volt a gondolat?

Hiba volt, hogy nem szóltam, de ütött,
Ütött egyet rajtam is az idő:
Őszülök – amit ti nem mertetek.
Szálanként őszülök. Tudjátok-e,
Milyen érzés a rend szerint haladni,
És nem tapadni, tapadni, tapadni?

Kineveztetek folytonos jelennek
Néhány évtizedet – de ez a múlt,
Éppen ez ellen szálltatok a síkra.
Zászlótokon az *én* gyerekkori
Fotóm volt! És hosszú lett a triumphus,
És én felnőttem az ünnep alatt,

És most kérem: öregedjeteK hozzá
Halottaitokhoz, akik nemes
Háborúban álltak tiveletek;
Tudjátok meg: őket éltetitek,
S nem élnének, ha ti elhallgatnátok.
Megbecsülnénk titeket, mint kiváló,

Bölcs és győztes és komoly katonákat.

Honfoglalók kiskátéja

Mikor te ország szerzésére gondolsz,
Tartsad eszedben, hogy ne légy mohó.
Körültekintő légy, járjad be többször:
Ahányszor arra mégy, annyszor jobban
Látszik a jósága annak a tájnak,
Amely az istenek szerint a jó.

Figyeld meg hosszan, milyen módban élnek
A szomszédok: jó vidéken muszáj
Jó módban élni; és úgy nézz körül,
Hogy emelt fővel tudj elmenni onnan.
Lehetőleg hegy tövében feküdjék,
Egészséges, déli vidékre nézzen,
Ne fenyegetse elemei csapás,
Jó talaja, hagyománya legyen,
Olyan hagyománya, mely a te néped
Hagyományaival azonos rendű –
Vagy ha nem az, hát hasznosítható.
Oly országok között terüljön el,
Melyek gazdát csak ritkán váltogatnak,
Mert ha te is véráztatta vidéken
Keresel a népednek új hazát,
Az az ép ész szabályait felrúgva
Esztelenül ragaszkodik majd hozzá,
S mivel az istenek ezt nem helyeslik,
A te népednek pusztulnia kell.
Óvakodj attól, hogy oktalanul
Azt gondold, egy tájnak nem lehet sorsa:
Egy sikeres gazdától elszerezni
A birtokot: a siker záloga,
Hasznavehetetlen és a tiédhez
Hasonlóan jött-ment hordák földjére
Ne fend fogad. Az ilyet elkerüld.